

سخنگوی وزارت امور خارجه در پاسخ به قدس:

تمدید فنی قطعنامه ۲۲۳۱ در صلاحیت شورای امنیت است

آرش خلیل خانه | سخنگوی وزارت امور خارجه در نشست

خبری دیروز خود در پاسخ به پرسش خبرنگار قدس درباره احتمال

تمدید قطعنامه ۲۲۳۱ و به تعویق افتادن مکانیسم اسنپک در پی

یادداشت

پهلویچی ها علیه همایون

حسین احمدی فرد | روز دوشنبه همایون شجریان، خواننده محبوب معاصر اعلام کرد با مجوز کنسرت رایگانش در میدان آزادی موافقت شده واین جمعه، ساعت ۱۱-۱۰ شب در تهران، در جمع مردم آواز خواهد خواند.
بلافاصله طیفی از طرفین موافق و مخالف نسبت به این رویداد هنری واکنش نشان دادند.
موافقان، عموم مردم هستند؛ مردمی که موسیقی سنتی را دوست دارند وصدای همایون شجریان را؛ مردمی که خیلی وقت هانمی توانند بلیت کنسرت‌های معمول را تهیه کنند و فرصت اینکه همراه خانواده رویدادی از این دست را تجربه کنند از دست می دهند.
در آن سوا اما مخالفان، دو طیف متفاوت هستند؛ نخست سلطنت‌طلب‌هایی که هر اتفاق سیاسی و هر دستاورد اجتماعی را در کشور، «تلاشی حکومتی برای بقا» می دانند؛ و دوم، متأسفانه جمعی از دوستان خیلی انقلابی که در ملغمه‌ای از سیاست‌ورزی و منفعت‌اندیشی حزبی همراه با رویه‌ای از آرمان خواهی گل درشت، گرفتار آمده‌اند.
بیباید این بهانه‌جویی ها را دقیق‌تر ببینیم.

■ دولت به جای حل مشکلات، مشغول کنسرت است

این یک استنتاج نادرست است. همایون شجریان یا مردمی که بناست شنوندگان کنسرت باشند، حتی وزارتخانه مربوط، قرار بوده کدام مشکل را حل بکنند که مشغول شدنشان به این رویداد هنری، آن‌ها را از حل مشکل بازمی دارد؟ نماینده قم به این مشکل اشاره کرده است. قاسم روائبخش گفته: «دولت به جای حل بحران برق، مشغول برگزاری کنسرت است».
نماینده جبهه پایداری در مجلس یاید به این نکته منطقی دقت کند که امر برگزاری کنسرت در حوزه وظایف و اختیارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است و امر تأمین انرژی با وزارتخانه دیگری به نام «نیرو». طبیعتاً تلاش یک وزارتخانه برای تحقق امری، نافی تلاش وزارتخانه‌ای دیگر برای تحقق دیگر امور نیست.

■ می‌خواهند سر مردم را گرم کنند

این گزاره کم و بیش درست است؛ کنسرت را می توان با اغماض در دسته سرگرمی‌ها جای داد، هر چند این دسته‌بندی جفایی در حق هنر و هنرمندی و جفایی در حق فرهنگ است اما با اغماض، پذیرفتنی است. نکته در نتیجه‌ای است که از طرح این گزاره گرفته می شود. می‌خواهند سر مردم را گرم کنند که...، که یادشان برود کشور گرفتار بحران بی آبی است؛ که یادشان برود ناترازی انرژی داریم؛ که یادشان برود تورم، کم‌رشدن شده که... که... که... اما استنتاج این نتیجه از این گزاره نمی‌تواند چندان منطقی باشد. در واقع طرح این گزاره، توهینی است به مردم. بعید است با برگزاری یک کنسرت خیابانی، مردم چیزی یادشان برود. کارنامه دولت (و حاکمیت) در نزد مردم نقد خواهد شد و در این نقد حتماً مشکلات و معضلات در نظر گرفته می‌شود؛ کنسرت خیابانی همایون شجریان هم به‌همچنین.

■ مردم را احمق فرض می‌کنند

این گزاره شکل دیگری از همان گزاره بالاست. جریان برانداز که سال‌هاست ارتباطی با بدنه جامعه ایرانی ندارد، به گزاندیشی درباره مردم دچار است. واقعیت آنکه این مردم، به ویژه همان‌هایی که شوق دارند در کنسرت همایون شجریان حاضر بشوند، مسئله را این طوری نمی‌بینند. این «نظام پاداش دهی چماق و هویج» و نظاماتی از این دست، گزاره ذهنی براندازها و پهلویچی هاست و مردم درباره خودشان، قضاوتی منطقی تر و محترمانه‌تر دارند.

■ نظام می‌خواهد تصویر خوبی از خودش نشان بدهد

این گزاره چندان غیرمنطقی نیست. برگزاری کنسرت موسیقی سنتی و استقبال مردمی از آن، به‌ویژه در میدان نمادین آزادی، آن هم با صدای همایون شجریان فرزند مریمند مرحوم استاد محمدرضا شجریان، تصویری مطلوب و منعطف از جامعه (و حاکمیت) ارائه می‌کند؛ تصویری که بسیاری بدشان نمی‌آید آشفته و مغشوش باشد. از این منظر به فهم آن کسی که در این شرایط، به تقاضای کنسرت خیابانی همایون شجریان پاسخ مثبت داده، باید آفرین گفت. او حتماً به بازی برد-برد معتقد است و تا آنجا که می‌شود و می‌تواند سعی می‌کند از بازی‌های باخت-باخت جلوگیری کند.

■ در وضعیت کشتی تایتانیک قرار داریم

گیرم که این گزاره درست باشد و ما در وضعیت کشتی تایتانیک (روایت هالیوودی ماجرا البته) قرار داشته باشیم؛ کشتی پرزرق و برقی که درست وقتی خدمه و میهمان‌هایش گرم تماشای پارهای اموات هنری بودند، با صخره‌های بزرگ یخی برخورد کرد و غرق شد. گیرم که کشتی کشور در وضعیت تایتانیک قرار داشته باشد، حالا چرا باید از برگزاری کنسرت همایون شجریان روگردان بود؟ دست‌کم آن‌وری‌ها که ده‌هاست منتظرند تا این کشتی زخمی سربلند بحران‌ها، بالا‌آره تیر و تخته‌ش بشکند و فروپاشد، حلال‌طفاً اجازه دهند در کنسرت همایون هم حاضر بشویم و بعد برویم به قعر دریا.

خبر

دبیر شورای عالی امنیت ملی:

آمریکایی‌ها نمی‌خواهند مذاکره کنند

دبیر شورای عالی امنیت ملی روز سه شنبه ۱۱ شهریور ماه در صفحه شخصی خود در شبکه ایکس نوشت: راه مذاکره با آمریکا بسته نیست اما آن‌ها فقط حرف از مذاکره می‌زنند و پای میز نمی‌آیند و به غلط می‌گویند ایران مذاکره نمی‌کند!
علی لاریجانی افزود: ما دنبال مذاکره عاقلانه هستیم. آنان با طرح مسائلی مانند محدودیت موشکی عملاً مسیر مذاکره را منتهی می‌کنند.

درخواست مشترک روسیه و چین در کنار ایران گفت: ایران و این دو کشور موضع خودشان را در مخالفت با اقدام سه کشور اروپایی برای اسنپک اعلام کردند.
اعتقاد ایران، روسیه و چین این است که سه کشور اروپایی به دلایلی که بارها گفته‌ایم، صلاحیت قانونی برای توسل به سازوکار حل اختلاف که معنایش شروع بازگرداندن

شرق و غرب ابزار منافع ملی، نه ملاک تصمیم‌گیری

محمد عطر یانفر، عضو شورای مرکزی کارگزاران سازندگی |
امروز برخی چهره‌های سیاسی در جلال‌های چپ‌و‌راست، بحث‌گرایش به شرق یا غرب را پیش کشیده‌اند؛ اما برای پاسخ‌گویی درست به این مسئله، باید به تاریخ انقلاب اسلامی رجوع کنیم.
امام خمینی (ره) در فرایند پیروزی و استقرار جمهوری اسلامی، اصل راهبردی «نه شرقی، نه غربی» را به‌عنوان یک گزاره منطقی و پرمعنابرای ملت و مسئولان تبیین کردند. در نگاه امام، شرق و غرب نماد دو قطب استکباری بودند: آمریکا به‌عنوان محور غرب و شوروی به‌عنوان قدرت شرق. هر دو تلاش می‌کردند ایران را زیر سلطه سیاسی و اقتصادی خود ببرند، اما جمهوری اسلامی بر پایه همان اصل استقلال، نشان‌داده‌ن تصمیم و نه تهدید؛ هیچ یک از ابرقدرت‌ها نمی‌تواند اراده ملت ایران را در هم بشکنند.
امروز، پس از گذشت بیش از ۴۰ سال، شرایط بین‌المللی دگرگون شده است. بلوک شرق فروپاشیده و شوروی که روزی سلطه‌گر جهانی بود،

محمدصادق کوشکی، پژوهشگر مسائل سیاسی |
متأسفانه از گذشته تاکنون، عده‌ای در کشور ما گرایش‌های شدید غرب‌گرایانه داشته‌اند و راه خروج ایران از مشکلات را تبدیل جمهوری اسلامی به زیرمجموعه‌ای از بلوک غرب می‌دانند. این گروه با بهانه‌های مختلف و نام‌گذاری‌های متفاوت، خود را توجیه می‌کنند و ادعا دارند موفقیت غرب در فناوری، ثروت و رفاه دلیل کافی است که ایران مسیر خود را به دنبال تمدن غرب ادامه دهد.
در مقابل، نمی‌توانم در میان سیاستمداران و آن‌هایی که نزدیکی به شرق را توصیه می‌کنند، کسانی را ببایم که معتقد باشند باید پیرو بی‌چون و چرای چین یا روسیه باشیم و عملاً به زیرمجموعه آن‌ها تبدیل شویم. حتی اگر چنین افرادی هم در این طیف فکری شرق‌گرا وجود داشته باشند، استراتژی جمهوری اسلامی بر استقلال ملی و حرکت بر اساس توانایی‌ها و داشته‌های خود استوار است. ایران می‌تواند با هر

قطعنامه‌های لغو شده شورای امنیت است را ندارند و به تبع آن بحث تمدید را باید در کنار آن دید. در عین حال موضوع تمدید فنی قطعنامه ۲۲۳۱ در شورای امنیت باید مطرح شود و ما در تماس و رایزنی با چین و روسیه همه تلاشمان را انجام می‌دهیم برای اینکه آنچه در راستای منافع ملی ایرانیان است محقق شود.

اسماعیل بقایی در پاسخ به پرسش دیگری درباره احتمال توافق‌های ایران و چین در حوزه نفتی پس از فعال‌سازی مکانیسم ماشه افزود: ما با چین ارتباط حسنه‌ای داریم. قرارداد همکاری ۲۵ ساله، بحث‌های انرژی را هم شامل می‌شود. این توافق‌نامه بدون تأثیرپذیری از مباحث حاشیه‌ای، کار خود را ادامه می‌دهد.

چهارشنبه ۱۲ شهریور ۱۴۰۴ ■ ۱۰ ربیع الاول ۱۴۴۷ ■ ۱۳ سپتامبر ۲۰۲۵ ■ سال سی و هشتم ■ شماره ۱۰۲۲۲ WWW.QUDSONLINE.IR

گفت‌وگو با کارشناسان درباره آسیب‌های دامن‌زدن به‌دعوی شرق‌گرایی و غرب‌گرایی همزمان با سفر پزشک‌یان به یکن و دیدار با رئیس‌جمهور چین

منافع ملی فراتر از دوقطبی شرقی- غربی

سیدحسین حسینی | جریان‌های سیاسی بدشان نمی‌آید از هر اتفاقی که در سپهر سیاست می‌افتد بهانه‌ای بسازند برای دعواهای حیدری نعمتی؛ تازه‌ترین نشان همین دعوی شرق‌گرایی یا غرب‌گرایی در میدان سیاست خارجی، واقعیت ملموس اما آن است که نه افتادن به دامن غرب نسخه نجات ایران بوده و نه شرق می‌تواند جایگزینی بی‌چون و چرا برای آن باشد. آنچه اهمیت دارد اتخاذ سیاستی عزتمندانه و موازنه‌ساز است که منافع ملی ما را به بهترین شکل تأمین کند. متأسفانه دوقطبی‌سازی شرق غربی، هر گونه ابتکار دیپلماتیک را به میدان تسویه حساب جناحی می‌کشاند. بهتر نیست حوزه حساسی مثل سیاست خارجی نه در گرداب شعارزدگی که در چارچوب عقلانیت انقلابی، به مسیر خود ادامه دهد؟ شماری از چهره‌ها و کارشناس‌های سیاسی به این پرسش قدس، پاسخ داده‌اند.

همکاری با شرق و غرب مشروط به منافع ملی

ایران بوده‌اند. بنابراین مهم‌ترین دستاورد ایران، استقلال و اراده ملی است که هرگز به هیچ کشوری فروخته نخواهد شد. روابط ایران با روسیه و چین نشان می‌دهد کشورهای منصف می‌توانند منافع ایران را رعایت کنند و با حفظ استقلال کشور، همکاری متوازن با ما داشته باشند. اما اگر روزی این کشورها، ملاحظات امنیت ملی ایران را نقض کنند و قصد مداخله در امور داخلی ایران داشته باشند، ایران با آن‌ها همان برخوردی را خواهد داشت که با آمریکا خواهد داشت. این واقعیت نشان می‌دهد هنوز برخی داخلی‌ها مفهوم شعار انقلابی «نه شرقی، نه غربی» را درست‌درک نکرده‌اند. فشارها و مانع‌تراشی‌های داخلی، به دلیل گرایش‌های نظری به غرب موجب شده مسیر همکاری ایران با کشورهای آسیایی متوازن نشود و حتی ملت و کشور با تهدید مواجه شوند. این مسئله به‌ویژه از پایان جنگ تا امروز ادامه یافته و اهداف برخی جناح‌ها، حفظ تسلط غرب بر ایران بوده است. بنابراین مردم باید بداندند دوست و دشمن واقعی چه کسانی هستند و اراده مستقل ایران قابل معامله نیست.

ابوالفضل ظهروند، عضو کمیسیون امنیت ملی |
ایران دارای اراده‌ای استراتژیک است؛ به این معنا که هیچ گاه زیر بار سلطه و انقیاد نخواهد رفت، نه از سوی شرق و نه غرب. با این حال، این استقلال به معنای قطع رابطه با دنیا نیست؛ ایران همزمان می‌تواند با شرق و غرب همکاری کند، به شرط آنکه منافع ملی رعایت شود و هیچ زمینه‌ای برای سلطه‌پذیری ایجاد نشود. اگر منافع ایران در جهان غرب تأمین شود ایران منعی برای کار با جهان غرب ندارد، در غیر این صورت، گرایش صرف به شرق یا به غرب، راه‌گشا نخواهد بود. همچنان که تعامل سازنده با دنیا هم تعارضی با شعار «نه شرقی، نه غربی» ندارد. نمونه روشن این سیاست، چین است که در عین داشتن بیش از ۶۰۰ میلیارد دلار تبادلات با آمریکا و وجود اختلافات، استقلال و منافع خود را حفظ می‌کند. متأسفانه در نقطه مقابل این دیدگاه، آمریکا و متحدانش در این سال‌ها و به‌ویژه در روزهای اخیر، علناً به دنبال سرنگونی و فشار بر

استقلال و عقلانیت؛ راهبرد عرصه بین‌الملل

یافتند و ایران همکاری متوازنی را با این کشورها آغاز کرد. در کنار این، رفتارهای ظالمانه غرب طی چهار دهه از جمله حمایت از عراق در جنگ هشت‌ساله، تحریم‌های اقتصادی، اقدام‌های اسرائیل و دخالت‌های مستقیم موجب شد ایران به سمت شرق نیز توجه کند. اما این بدان معنا نیست که جمهوری اسلامی صرفاً به شرق وابسته شده باشد؛ بلکه تعامل با شرق و غرب همیشه در چارچوب حفظ استقلال و منافع ملی انجام می‌شود. بنابراین دوقطبی‌سازی داخلی نادرست است. شیفتگان غرب نباید تصور کنند مسیر مشکلات کشور با گرایش صرف به غرب حل می‌شود و کسانی که به شرق چشم دارند نیز نباید گمان کنند حمایت کامل و بدون قید و شرطی از این سودریافت خواهند کرد. حتی شرقی‌هانیز مجبورند با غرب تعامل کنند و گاهی امتیاز دهند؛ چنان که غربی‌ها هم بازگیزر از تعامل سازنده با شرق هستند. رویکرد جمهوری اسلامی سیاست مستقل، عاقلانه و بینابین است تا تعامل با شرق و غرب به گونه‌ای که تنش‌ها کاهش یابد و منافع ملی و امنیت کشور حفظ شود.

دکتر رحیمی جهان‌آباد، عضو سابق کمیسیون امنیت ملی |
در بیش از چهار دهه پس از پیروزی انقلاب اسلامی، ایران با دو تغییر عمده در فضای بین‌المللی و داخلی مواجه بوده است. در فضای بین‌المللی، ابتدا نظام دوقطبی شرق کمونیست و غرب سرمایه‌داری حاکم بود. در این دوران، سیاست «نه شرقی، نه غربی» و عضویت در جنبش عدم تعهد، معنای واقعی خود را نشان داد و استقلال سیاسی ایران برجسته شد. پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، جهان به مرحله تک‌قطبی رسید و آمریکا در رأس قدرت جهانی قرار گرفت. این تحول موجب شد ایران برای دفاع از منافع ملی و امنیت خود، به بلوک‌بندی‌های منطقه‌ای و پیمان‌های بین‌المللی توجه کند. جمهوری اسلامی روابط خود را با سازمان‌های منطقه‌ای مانند او، سازمان کنفرانس اسلامی و همچنین با کشورهای شرق مانند چین، کره شمالی و ژاپن گسترش داد. همچنین با ورود به قرن جدید، پیمان‌هایی مثل بریکس و شانگهای اهمیت

فراخبر

چرا ادعاهای بی‌اساس درباره جزایر سه‌گانه ایرانی در بیانیه تازه شورای همکاری خلیج فارس تکرار شده است؟

ابزاری برای ابراز وجود

اشغالگر جزایر سه‌گانه خواندند! براین اساس بیانیه اخیر اعراب در هنگامه بالا گرفتن تنش‌ها میان تهران با واشنگتن و بروکسل را باید خوش خدمتی و بازی در زمین آمریکا، اروپا و حتی رژیم صهیونیستی دانست که قطعاً برای آن‌ها پیامدهایی خواهد داشت.

■ از خودمان هم ببرسیم

البته که از دیگران خیلی نمی‌توان انتظار داشت اما کم‌کاری‌های خودمان در باره توجه به وضعیت جزایر ایرانی را نمی‌توان کتمان کرد. واقعیت است که ما ایرانی‌ها صرفاً هر وقت حمله لفظی و رسانه‌ای علیه میهنمان را می‌افتد رنگ غیرتمان باد کرده و تازه می‌فهمیم باید کاری کنیم.

هیئت وزیران در دولت سیزدهم سند توسعه سه جزیره شامل ساخت تأسیسات و پروژه‌های مسکونی را تکمیل کرد و در اواخر سال ۱۴۰۳ با هدف فعال‌سازی ظرفیت‌های مردمی و گردشگری و خارج کردن کاربرد جزایر تنها از استفاده نظامی، پیش‌نویس تفاهم‌نامه سه‌جانبه میان سازمان برناوه و بودجه، وزارت راه و شهرسازی و نیروی دریایی سپاه برای تعیین جزایر از سوی سازمان برنامه و بودجه تهیه و ارائه شد. بر اساس طرح مذکور قرار است علاوه بر فعال‌سازی ظرفیت‌های گردشگری و توسعه‌ای، ۴۲ هکتار از زمین‌های این جزایر، کاربری مسکونی پیدا کند. کنار همه موضع‌گیری‌ها درباره بیانیه‌نویسی اعراب، از خودمان هم ببرسیم که برای تحقق دست‌کم همین سیاست‌ها، تا به حال چه کرده‌ایم؟

هدایت جاوید |

شورای همکاری خلیج فارس در تازه‌ترین گام ضدایرانی خود با تکرار ادعاها درباره تعلق جزایر تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی به امارات متحده عربی، اعلام کرد میدان‌گازی آرش هم به‌طور کامل در محدوده دریایی کویت قرار دارد و مالکیت آن تنها متعلق به عربستان و کویت است؛ نهاد مذکور با راز این هم‌فرازتر گذاشته و در بیانیه پایانی نشست صد و پنجم وزیران خارجه، در اقدامی مداخله‌جویانه همچنین خواستار گنجاندن «گرانی‌های امنیتی کشورهای عضو» در مذاکرات هسته‌ای ایران شده است. طرح این ادعاها و گستاخی شیخ‌نشین‌های عرب جنوب خلیج فارس البته با واکنش سریع و تند طیف‌های مختلف در درون کشور مواجه شد. وزارت خارجه در بیانیه‌ای تأکید کرد: تکرار ادعاهای نادرست و بی‌اعتبار حقی برای طرف‌های مقابل ایجاد نمی‌کند.

■ دوباره استان هرمزگان

البته نشست شورای همکاری معمولاً محملی مناسب برای امارات بوده که ادعای سرزمینی خود درباره کشورمان را تکرار کند. با این حال در دوسه سال اخیر کویت و عربستان هم درباره میدان‌گازی آرش وارد این گود اختلاف‌افکنی با جمهوری اسلامی شده‌اند. اما نکته برجسته‌نشست اخیر خواسته مداخله‌جویانه اعضا برای مشارکت دادن آن‌ها در مذاکرات هسته‌ای با ایران است؛ اعراب پیش‌تر و هنگام گفت‌وگوهای برجامی هم چنین مطالبه‌ای داشتند که با مخالفت قاطع تهران مواجه شد. با این حال پس از توافق ایران و عربستان برای از سرگیری روابط در ۱۹ اسفند ۱۴۰۱، اعراب موضع حمایتی از تهران درباره مذاکرات هسته‌ای داشتند، لذا طرح دوباره چنین خواسته‌ای پرسش‌برانگیز است. ادعاهای واهی